

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/80/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203051
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812203051.3

Uznesenie

Okresný súd v Prievidzi v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcom v 1.rade F. T., nar. X.X.XXXX, bytom K., Prievidzská 19/3, v 2.rade W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., P. XX/XX, v 3.rade V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., P. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 256,50 eur, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania nepriznáva.

V r a c i a navrhovateľovi súdny poplatok v sume 9,87 eur zaplatený v kolkových známkach.

Vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi vykoná Daňový úrad Bratislava 1, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči odporcom v 1. rade, v 2. rade a v 3. rade zaplatenia sumy 256,50 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje nesplatenú časť pôžičky poskytnutej odporkyni v 1. rade Slovenskou sporiteľnou a.s. na základe Zmluvy č. M. zo dňa 13.12.1988. Odporcovia v 2. rade a v 3. rade prebrali na základe zmluvy ručiteľský záväzok.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10C/80/2012-43 zo dňa 1.8.2012, ktorý sa nepodarilo odporcom doručiť do vlastných rúk.

Dňa 28.9.2012 oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vstup do konania na stranu odporcov a súčasne uplatnil trovy konania. Dňa 9.1.2013 podal vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Dňa 17.5.2013 vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaný návrh celkom späť.

O zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil voči navrhovateľovi trovy konania v sume 58,78 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie k návrhu zo dňa 9.1.2013.

Späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a preto by inak bol povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že vedľajší účastník je občianskym združením, ktoré vzniklo za účelom realizácie kolektívnej ochrany spotrebiteľa, pričom jedným z nástrojov je aj vstupovanie združenia do konaní v pozícii vedľajšieho účastníka a zastupovanie poškodených spotrebiteľov na súdoch. Je nesporné, že na to, aby takéto združenie mohlo naplňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základným proklamovaných cieľov. Už skutočnosť, že vedľajší účastník je registrovaný v registri občianskych združení vedenom na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, preukazuje, že pri vzniku a registrácii samotného združenia, muselo ministerstvo postupovať v zmysle § 25 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Ministerstvo posudzovalo jednak to, či k vzniku združenia došlo v súlade so zákonom, nezávislosť a neziskovosť združenia, vyporiadanie záväzkov vo vzťahu k štátu a skutočnosť, či združenie aktívne pôsobilo v oblasti spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov. Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tom čase muselo spĺňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania (č.l. 55) bez vyzvania odporcov, teda z vlastného rozhodnutia, pričom v tomto oznámení požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Z toho jednoznačne vyplýva, že do konania vstúpil bez znalosti veci.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do mnohých prebiehajúcich súdnych konaní bez ohľadu na stav týchto konaní, vôľu spotrebiteľov, či účelnosť tohto vstupu a bez znalosti skutkového stavu sporov, pričom ako združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa by malo samotné disponovať príslušným aparátom a znalosťami pre túto svoju hlavnú agendu. Ak s cieľom realizácie svojich cieľov rozposiela hromadne na súdy oznámenia o vstupe do konaní a vyjadrenia, vrátane vznesenia námietky premlčania, ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, z čoho nemožno vyvodiť záver, že by boli trovy konania vedľajšieho účastníka účelne vynaložené.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/144/2012 zo dňa 31.8.2012, v ktorom bolo konštatované, že účelnosť úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý sa dal vo veci zastúpiť právnym zástupcom, nemožno považovať za účelne vynaložené trovy konania, ak vedľajší účastník paušálne vstupuje ako združenie na ochranu spotrebiteľa do konaní, o ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka konania nemá žiadnu vedomosť a bez vedomosti spotrebiteľa, ktorého záujmy má hájiť v danom spore. Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a zástupcom vyúčtované trovy konania je neetické, ak zástupca vedľajšieho účastníka účtoval trovy konania za prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, hoci z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vystupuje. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia a hromadného vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa zastúpenom advokátskou kanceláriou skôr navodzuje dojem, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v

podobe náhrady trov právneho zastúpenia (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 17Co/91/2012, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava 1 vo veci sp. zn. 7C/77/2011).

Pokiaľ združenie na ochranu spotrebiteľa splnomocnilo právneho zástupcu na zastupovanie v konaní, jeho trovy má hradiť z vlastných finančných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 5Co/26/2012).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania v súlade s cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi kráteného o sumu 6,63 eur bolo rozhodnuté podľa ust. § 11 ods. 3, 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v platnom znení. Súdny poplatok vráti navrhovateľovi daňový úrad príslušný podľa jeho sídla (§ 11 ods. 6 citovaného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..